

Skatteministeriet

19. december 2016
J.nr. 16-1736658

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 107 af 22. november 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Vil ministeren medgive, at den anvendte kontrolgruppe i ”Evaluering af ekstra beskæftigelsesfradrag for enlige forsørgere” fra oktober 2016 ikke er den egentlige gruppe af enlige uden børn i selve befolkningen, men derimod en syntetisk kontrolgruppe, der er foretaget ud fra en såkaldt matchningsmetode, hvor de enlige uden børn, der ligner de enlige forsørgere mest muligt på en række karakteristika, er valgt, og at rapporten selv kundgør, at jo mere de to grupper minder om hinanden, jo mere robuste er resultaterne? Vil ministeren i forlængelse af dette medgive, at studiet har en begrænset udsigelseskraft om de faktiske forhold, qua at man ikke har set på den egentlige befolkning, men på en konstrueret matchgruppe?

Svar

Baggrunden for den anvendte metode er, at jo mere den konstruerede kontrolgruppe ligner deltagergruppen, jo mere robuste bliver resultaterne isoleret set.

Det er således en fejlopfattelse, at resultaterne skulle have en ”begrænset udsigelseskraft” som følge af den anvendte matchningsmetode. Den anvendte metode må tværtimod antages at øge resultaternes robusthed, idet matchning af kontrolgruppen reducerer risikoen for, at estimationerne skyldes andre faktorer end indførelsen af det ekstra beskæftigelsesfradrag til enlige forsørgere.

Der kan eksempelvis henvises til Søndergaard og Jacobsen (2010): ”*Hvordan isolerer vi sammenhængen mellem indsats og resultat? Propensity score matchning som metode til effektevaluering*” for en nærmere redegørelse om betydningen af at anvende matchning til at konstruere kontrolgrupper i effektmålinger.